

må anvendes til haver. Endvidere skal nævnes, at det fastslås i loven, hvilke områder den i første linie tager sigte på, samt at godkendelsen af byudviklingsplaner er blevet henlagt til byplannævnet i stedet for til boligministeren. Som § 3 er indsat en bestemmelse, hvorefter rigsdagen får adgang til at blive holdt underrettet om byudviklingsplaner, så at disse, når ministeren efter forhandling med det nedsatte udvalg finder det påkrævet, kan forelægges for rigsdagen til gennemførelse ved særlig lov. Endelig skal nævnes, at der er indsat en *erstatningsregel*, hvorefter der af statskassen ydes en grundejer erstatning, såfremt hans ejendom skønnes at være sunket i værdi som følge af en byudviklingsplans bestemmelser, samt at loven skal forelægges til revision om 5 år.

I den ændrede form har loven følgende indhold:

Byudviklingsplaner.

§ 1. I byudviklingsplaner kan der for perioder, der kun i særlige tilfælde kan være på under 15 år, i de i stk. 2 nævnte områder (byudviklingsområder) eller dele heraf træffes bestemmelse om, på hvilke arealer bymæssig bebyggelse må finde sted (inderzoner), hvilke arealer der kan udlægges til haver med senere bebyggelse af vedkommende grunde for øje (mellemzoner), og hvilke arealer der skal holdes fri for bymæssig bebyggelse (yderzoner).

Byudviklingsplaner kan godkendes, jfr. § 2, stk. 3, i følgende områder:

- a. Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner og samtlige kommuner i Københavns amtsrådskreds samt Hørsholm, Birkerød og Farum kommuner.
- b. Århus, Vejlbj-Risskov, Hasle-Skejby-Lisbjerg, Åby, Brabrand-Sønder Årslev, Viby og Holme-Tranbjerg kommuner.
- c. Ålborg, Nørresundby, Sundby-Hvorup, Nørre-Tranders, Sønder Tranders og Hasseris kommuner.
- d. Odense, Dalum, Sanderum, Pårup, Allesø-Næsbyhoved-Brobj, Lumby, Seden-Åsum og Fraugde kommuner.